

عبدالحی حبیبی
کابل

تفسیر ناشناختهٔ قرآن عظیم

- ۲ -

تفسیر سور آبادی هم نیست :

آیه «وَعَجَبُوا إِنْ جَاءُهُمْ مُنذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالُ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَابٌ» (سوره من آيه ۴) ترجمه سور آبادی : «شکفتی کردند کافران مکه، که آمد به ایشان بیم کننده‌ای هم از ایشان، یعنی محمد علیه السلام، و گفتند کافران، که این محمد جادو است، نهمار دروغزن» (من ۳۷۱ خطی) ترجمة تفسیر ما : «و شکفت داشتند که بیامد پیغامبری بیم کننده از ایشان، و گفتند ناگرویدگان : این جادویست دروغ .» (ص ۴۴۱)

تفسیر ابو بکر عتبیق بن محمد سور آبادی هروی در حدود (۴۷۰) تألیف شده، که علامات قدمت در عبارات آن نیست به تفسیر ما نمایان است. ولی در ترجمه تفسیر ما «و گفتند ناگرویدگان» بجای «و گفتند کافران» دلالت دارد براینکه مؤلف تفسیر ما، مأخذ قدمی را در نظر داشته و گاهی کلمات خالص دری قدیم هم در آن راه یافته باشد. مثلًا: ترجمه کنندگان تفسیر طبری عموماً کلمات کافر و مؤمن را عیناً در ترجمه فارسی می‌آورند، ولی گاهی ترجمه مؤمنین را «گرویدگان» هم آورده‌اند، چون ترجمه «دون المؤمنين» به «از بیرون گرویدگان» (۱)

در يك ترجمه کهن قرآن عظیم که ده ورق آن در اراک نزد آقای ابراهیم دهگان بود (۲) و هنوز شناخته نشده، کلمه کافرون به «ناگرویدگان» ترجمه شده (ص ۹) واژین برمی‌آید که نظر مؤلف تفسیر ما به منابع کهنه‌تر نیز بوده است.

مثال دیگر: آیه ۱۴ سوره احزاب: «وَادْعَالٰت طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَشْرِب لِامْقَالَكُمْ فَارْجُوْا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقَهُمْ النَّبِيُّ يَقُولُونَ إِنْ يَبُوْ تَنَا عُورَةٍ وَمَاهِي بَعْوَدَةٍ إِنْ يَرِيدُونَ إِلَّا فَرَارًا .»

ترجمة سور آبادی: و چون گفت گروهی از ایشان یعنی منافقان: ای اهل مدینه! نه جای شاست اینجا که ایستاده‌اید، یعنی در حریبگاه مه ایستید، باز گردید و دستوری میخواستند گروهی از ایشان، باز گشتن را از پیغامبر، و می گفتند: بدرستی که خانه‌های ما گذاشته است، نیست آن خانه‌های ایشان گذاشته. نهی خواهند که گریختن از حرب، بهانه آنرا می‌آرند.» (من ۳۰۸ خطی)، ترجمه تفسیر ما: «آنکاه که گفتند گروهی از ایشان یعنی بنی حارثه. ای اهل

(۱) ترجمه طبری ۲ / ۳۳۰ (۲) نشر کرده آقای ایرج افشار در مجله راهنمای کتاب شماره ۹ - ۱۰ سال ۱۳۴۸ ش.

مدینه ! نیست روی ایستادن شما را ، پس باز گردید در خانها ، و دستوری می خواستند گروهی ازیشان از پیغامبر ، می گفتند : بدرستی که خانها پناه ربض ندارد ، گشاده است ، دشمن را بوی راه است ، مال و عمال ما آنجاست ، بروم نگاه داریم . و نیست خانهایشان بی پناه و ربض . نمی خواهند مگر گریختن از جنگ ». (ص ۳۵۱)

بدین نهجه بین تفسیر ما و سور آبادی اگر قرب زمان موجود است ، نزدیکی تعبیر و اشاء ، و اشتراک عبارات و کلمات نیز همین مقصد را میرساند و شاید قرب محیط و سرزمین هر دو را نیز تصویر کرد .

تفسیر یعنی نیز نیست :

آیه ۱۶ سوره لقمان : یا بني انها ان تك مثقال حبة من خردل فتكن في صخرا او في السموات او في الارض يأت بها الله أن الله لطيف خبير .

ترجمه بصایر یعنی که محمد بن محمود نشابوری آنرا بنام سلطان بهرامشاه غزنه در حدود ۵۵۰ ق کرده است : « ای پسرک من ، بدان که کردار تو از نیکی و بدی همسنگ سپندان دانهای باشد در سنگی از سنگهایشان شده ، یا در آسمانها بر رفته و از چشمها غایب شده ، یا در زمینها ناییدا گشته و گم بوده باشد ، خدای تعالی بداند که از کجاست و آنرا به حشر گاه آرد ، تا ترا بدان پاداش دهد که خداوند تعالی باریک بین داناست ». (ص ۲۸۵ نسخه خطی) .

ترجمه همین آیت شریف در تفسیر ما چنین است :

« ای پسرک من ! گناه باشد همسنگ دانه از سپندان ، پس باشد آن دانه در میان سنگ که دران زمین است یا در آسمانها ، یا در زمین . حاضر گرداشد آنرا خدای ، بدرستی که خدای دوربین است آگاه از همه چیزها ». (ص ۳۲۲)

از مقابله این دو متن پدیده می آید : که مؤلف بصایر یعنی در عین ترجمة تحت السطور برخی مطالب تشریحی را هم گنجانیده ، در حالیکه تفسیر ما ، ترجمة لفظ به لفظ دارد .

اینک یک مقابله کلمات بین سه تفسیر :

تفسیر ما	یعنی	مقابله کلمات
یابنی : ای پسرک من	ای پسرک من	یا پسرک من
متقال : همسنگ	همسنگ	همسنگ
خردل : دانهای از سپندان	سپندان دانهای	دانهای از سپندان
یات : حاضر گرداشد	به حشر گاه آرد	بیارد آنرا
لطیف : دوربین	باریک بین	خردیین

مقابله با تفسیر روض الجنان :

جمال الدین حسین بن علی خباعی نشابوری مشهور به ابوالفتوح رازی ، تفسیری بنام فوق دارد ، و از معتبرترین تفاسیر فارسی شبهی است که در حدود (۵۵۶ ق) تألیف شده و

مقارن با زمان تفسیر ماست . آیه ۷ سوره س : « ما سمعنا بهذا فی الملة الآخرة ، ان هذا الا اختلاف . »

ابوالفتح چنین ترجمه کرده : « نشنیدیم این در دین باز پسین . این نیست الا فرو باقتن . »

تفسیر عدد ۴ مشهد : « نشنیدیم این اندر گروه باز پسینان ، این نیست مگر دروغ نهادن (ص ۴۷۵) »

تفسیر ما : نشنودیم بدین درکیش بازپسین . نیست این مگر دروغ گفتن . (ص ۴۴۲) مثال دیگر :

آیه ۶۷ سوره احزاب : يوم تقلب و جوهم فی النار يقولون يالبتنا اطعنا الله واطعنا الرسولا . ترجمة رومان الجنان : « آن روز که بگردانند رویهایان در دوزخ . گویند : کاش ما طاعت داشته بود مانی خدای را ، و طاعت داشته بود مانی رسول را . »

ترجمه قرآن شماره ۴ مشهد :

« آن روز که نگویانند که روحانی ایشان در آتش . گویند : یا خداوند ما . . . فرمان کرده بخدا را ، فرمان کرده بیمامبر را . »

تفسیر ما : آن روز که گردانیده شود رویهایان در آتش . گویند : ای کاشکی ما فرمان برداری کرده بخدا برای را ، فرمان کرده بیمامبر او را . (ص ۳۷۰)

نحوهٔ حواشی دری و عربی

(۱) حاشیه باشاره (ه) بر ص ۵۳۷ :

ضحاک می گوید : چون دوزخیان را سوی دوزخ رانند ، دردیده نگرند یکنظر سوی ملایکه و یک نظر سوی عرش و یک نظر سوی آتش دوزخ (ه)

(۲) حاشیه باشاره (ه) بر ص ۴۸۱ :

در شرح ویرسل الآخری (سوره زمر) ای وینطلق و اطلاق کند ، تصرف کند ، چون بیدار کندش از خواب وانج بخواب از وی ذایل کرده است بوی باز دهد و زنه می داردش تا بکذار اجل مسمی . و بجمله معنی آنست که خداوند میرانندۀ خلق است و خوابانده و بیدار کننده (ه)

(۳) حاشیه به تصریح حواله کشاف بر ص ۵۴۸ :

و جعلنا لهم ذخر فأی ذينة من كل شيء ، الزخرف: النهب والزينة . (ه کشاف)

(۴) حاشیه بدون اشاره :

بر آیه والنجم والشجر یسجدان (سوره الرحمن ۶) و نجم و درختان سجده می کنند مر خدای را . (حاشیه) : نجم گیاهی را گویند که تنہ او اپستانه نیاشد ، بر زمین افتاده و می بالاید . و شجر آنک تنہ او بایستد و بیالا بر می بالاید ، (۱) چنانکه اشجار .

(۱) این کلمه که دوبار بوجه فعلی استعمال شده به دیشہ بالین (نشونما) بر می گردد ، یا بریشه بالا (بلند) ؛ شاید کلمه بالا بالا (بالنده) نیز از همین منبع باشد و بلند همچنین ا

(۵) "حاشیه (ه) ز) بر ص ۴۸۵ :

رفع الدرجات ذوالعرش ... (آیه ۱۵ سوره المؤمن) بردارنده بارگاهها (بلند کننده آسمانها بیستون) خداوند تخت پرگه .

(حاشیه) : روا بود که این برداشتن درجات بود در بهشت ، که در بهشت بلندی درجه ، هر مؤمن دا بمقدار اطاعت وی باشد . هر چند مطبع تر ، درجه‌های در بهشت بلندتر (ه) ز)

چند نمونه از متن و حواشی این تفسیر

سورة احزاب (ص ۳۴۷)

بسم الله الرحمن الرحيم : آغاز میکنم بنام خدای مهر بان بخشنده .

ای پیغامبر ا برترس خدا باش و فرمان ممکن کافا ازرا و منافقین . بدرستی که خدای هست دانا و استوار ، و پس روی کن انچ و حی کرده شده است سوی تو از خداوند تو ، که خدای هست بدانچ می‌کنند آگاهست ، و کار خود بخدای گذار ، که بسته است خدای نگاهبان . نیا فریدست خدای یک مرد را دو دل درشکم او ، و نکردست جفنان شما که ظهار می‌کنید ازیشان ، مادران شما و نه کردست پسر خواندگان شما پسران شما . این مخفی است که می‌گویید بدنهای خود . راست نیست و خدای می‌گوید راست . و او بیان می‌کند صوابرا بخوانیدشان بنام پدران شان که آن بر استی نزدیکترست نزد خدای .

پس اگر ندانید نام پدران ایشان ، پس برادران شما اند دد دین . و آنک آزاد کرده شما اند ، گویید مولی فلان ، و نیست بر شما بزه در ارجح خطایکر دید شما بدان (زید را ابن محمد خواند) ولکن بزه دران باشد که قصد کنند دلها شما ، و هست خدای امرزگار و بخشنده ، پیغامبر نیکو کارست بر مؤمنان از تن ایشان ، و جفتان او مادران شما اند و خویشاوندان بعضی ایشان سزاوارترین بیهود ایکدیگر ، در کتاب خدای از مؤمنان دیگر و هجرت کنند گان . مگر که وصیت کنید خویشان دوستان خود را ، نیکوهست این بیهود برای خویشان (وصیت برای دوستان) در کتاب لوح محفوظ نبشه شده . و یاد کن انگاه که استوار کردیم با پیغامبر ان هد ایشان ، روز میثاق ، و با تو ای محمد و با نوح و ابراهیم و موسی و عیسی بسر میریم . و گرفتیم با ایشان عهدی استوار ، تا پرسد پیغامبر از رسانیدن رسالت ایشان را و ساختست برای کافران عذایی در دنناک . » (ص ۳۵۰)

حواشی این متن :

بر حاشیه و اتباع ما یوحی الیک ... این آیت در شأن ابو سینان و عکرمه و ابواعور آمده است ، در مدينه آمدند پیغامبر را گفتند: بگذار بدگفتن خدایان ما ، و بگو بت پرستیدن سود می‌دارد . صحابه خواستند که ایشان را بکشند و با ایشان عهد داشته باشند ، این آیت آمد که پرسید از شکستن عهد ، و مکشید ایشان را ، و بقولی پرسید ای امنان پیغامبر (ه) .

بر حاشیه وما جعل الله لرجل من قلبین فی جوفه ... این آیت در شأن معمر بن جمیل بن اسید الفهری آمدست ، تیز دل بود در حفظ اشعار و اخبار عرب . گفتند : دو دل دارد روز

بدر بهزیمت میدوید در يك پاي نعلين و ديكري پاي بر سرگ تفسيده و نعلين ديكري بدست، و بانك مى کرد: اين نعلی! اين نعلی! خدای عزوجل اين آيت فرستاد: ما جمل الله لرجل من قلبين في جوفه . گفت: ايشان مترس! که ايشان دروغ زنانند . دو دل مى گويد اينچيزن مرد را که وی فراموش عی کند چيزی را که او را بوي حاجتست، آن چيز بر دست وی است. (هز). حاشیه بر «ولیس علیکم جناح»: نیست بزه در انج فراموش کنید بر سریل عادت خوانید زید بن محمد . ولیکن بزه بران کس است که بقصد و عمد، زید بن محمد گوید (ھ).

ص ۵۶۵ آخر سوره دخان : و ما خلقنا السموات والارض و ما بينهما لاعبين (آية ۳۸) . و نه آفریدیم آسمان ها وزمین را و انج میان ايشان است بازی کنند کان يعني بهزل و باطل . نیافریدیم شان مکر برای کار بزرگ . و جز که پیشتر ايشان ندادند که روز جدا کردن میان بهشتیان و دوزخیان میعاد ايشان است همکان . آن روز سود ندارد هیچ دوستی مردوستی را چيزی، کافر مر کافر را يعني و نه ايشان بازداشته شوند از عذاب ، مکرانک بیخشاید خدای و ایمان بخشد . اوست عزیز بخشاپنده . که درخت زقوم خودش کافرست جون دردی نرمست (۴) جون من و سرب کداخته می جوشد در شکمها ، جون جوشیدن آب کرم، فرمان رسد زبانیه را: بکیریدش، بکشیدش سوی میانه دوزخ . بس بروزید زهر سر او از عذاب سوزان . بعضاً این عذاب، که تو در دنیا عزت می جستی، و خود را بز . گوار کریم می دانستی که هست این عذاب انج شما . بدو شک می کردید . که متقیان در جایگاه باشت، اینم از رنج . در بوستانها و جشمها ، جامها بوشنده از سندس دیبا تلک واستبرق دیبا ستبر ، روی یکدیگر ارنده کان . هم چنین جزا دهیم نیکو کاران را ، چفت کردانیدیم ايشان را بحضوران فراخ جشم سیاه جشمها، بخوانند آرزو برند و بیابند دران بهرجنس میوه که خواهند میوه . اینمان باشند از عذاب و زوال . بخشنده دران مرک را مکر نخست ، بکذشت ايشان و نکاهداشت ايشان را از عذاب دوزخ ، بفضل رحمت و کرم از خداوند تو . این است ان رستکاری بزرگ بدرستی اسان کردیم او را خواندن قرانرا بزان تو ، تا مکر ايشان بندکیرند . جشم دار هلاکت ايشان را ، که ايشان جشم دارند کانند . (۱) (ص ۵۶۷)

حوالشی بر همین آیات :

بر آیه يوم لا يفني مولی عن مولی (آية ۴۱ سوره دخان ، ص ۵۶۵) :

قصه اين آيت ها در شان ابوجهل آمده است، بقول درشأن وليدين المغيره که مى گفت در بطحاء عرب مردي نیست عزيز تر و فرم تر از من ، توانی تو ، و نه خداوند تو که مرا گزندی رساند . اين با خوشآوران مر مصطفی را مى گفت (ھ) .

بر آیه ذق انك ... (۴۹ دخان ، ص ۵۶۶)

ذق انك انت العزيز الکريم، هي سبیل الہزل والنهکم . (ھ)

بر آیه كذلك و زوجنا هم بحضور عین (۵۴ دخان ، ص ۵۶۶)

بزنان سپید و پاکیزه باشد ، و قيل : زنانی که سپیدی چشم ايشان سخت سپید و سیاهی

۱- این ترجمه به املاء عین نسخه خطی نقل شد ، تا خواننده گرامی عین املاء کهن را هم دریابد .

چشم ایشان سخت سیاه باشد. و قیل: زنانی که چشم‌ها حیران گردد از روشی جمال‌ایشان (ه).
بر آیه فارغ‌النیع مرتقبون (۵۹ دخان، ص ۵۶۷)
فانتظر ما یحل بهم مرتقبون ما یحل بهک متربصون بهک الدوایر. (هکشاف).

كلمات دری در مقابل عربی

اکنون که این ترجمه ناشناخته قرآن را به زبان دری شناختیم، با وجودی که مترجم آن معلوم نیست و نام کتاب را هم نمی‌دانیم، باز هم آنرا یک ذخیره بسیار غنی لغوی برای زبان دری باید شناخت، و اینک چند لقی اذان بالات هری می‌آوریم، تا اصالت ادبی و ارزش لسانی آن روش گردد:

كلمات عربی قرآنی	ترجمه آن به دری
بازی کنندگان ص ۵۶۵	لاعین
جز که ص ۵۶۵	لکن
همکان ص ۵۶۵	اجمعین
خوردش ص ۵۶۵	طعام
آب کرم - سوزان ص ۵۶۶	حمیم
بکشیدش ص ۵۶۶	اعتلوه
ذبر ص ۵۶۶	فوق
جایگاه ص ۵۶۶	مقام
بوستانها ص ۵۶۶	جنت
شاد خرامان ص ۸	مرح
دانده از رحمت من ۹	مدحور
ابن بر کرید شما را ص ۹	افاسنیکم
درویشی ص ۷	املاق
زندان ص ۱	حصیر
برک می‌افشانم ص ۷۷	اهش
بر جسفنده ص ۴۲۳	لازب
فسوس کنند ص ۴۲۳	یستهزون
کرامی کردگان ص ۴۲۶	مکرمون
فاسقات الطرف فروکیرندگان جسم را ص ۴۲۷	فاسقات الطرف فروکیرندگان جسم را ص ۴۲۷
جسم خوابانیده ص ۴۵۲	جسم خوابانیده
ای نه ما ص ۴۲۸	اما نحن
ای آن ص ۴۲۸	اذلک
اجرا بند نمی‌کبرند ص ۴۳۶	اغلام تذکرون
سزاوار ترین ص ۴۳۷	المسبعون
	دیباء تنک ص ۵۶۶
	دیباء سبتر ص ۵۶۶
	فراخ جشم ص ۵۶۶
	میوه ص ۵۶۷
	نجشند ص ۵۵۷
	رسکاری ص ۵۶۷
	تا مکر شاید ص ۵۶۷
	جسم دار ص ۵۶۷
	فرمان مکن ص ۳۴۷
	دانان ص ۳۴۷
	استوار ص ۳۴۷
	بس روی کن ص ۳۴۷
	سوی تو ص ۳۴۷
	بسنده است ص ۳۴۸
	نکاهبان ص ۳۴۸
	شکم ص ۳۴۸
	جفتان ص ۳۴۸
	بس خواندگان ص ۳۴۸
	داست ص ۳۴۸
	بر استی فزدیکتر من ص ۳۴۸
	آزاد کرده ص ۳۴۸
	بزه ص ۳۴۸
	امر زگار ص ۳۴۸
	سزاوار ترین ص ۳۴۸

کلمات عربی قرآنی	ترجمه آن به دری
همیشه بود و باشد من	تبارک ۴۴۳
بازگشتن جایی من	المصیر ۳۴۴
قدیل ابکینه من	زجاجه ۳۴۴
بس یکدیگر من	تتری ۴۴۸
صومعهاء زاهدان جهودان من	صومامع ۴۵۴
کلیسae ترسایان من	بیع ۴۵۵
کنشهاء جهودان من	صلوات ۴۵۵
کوساله تناور من	عجلاء جسدا ۴۵۵
بلنک کاو من	خوار ۴۵۸
مهربان من	حفى ۴۶۰
خرما بنان من	تعیل ۴۶۱
دواں کردنی من	تفجیراً ۴۶۱
چادرها من	جلالیب ۴۶۳
ای کاشکی ما من	یا لیتنا ۴۶۴
خواری من	هون ۴۶۷
باذداشته شوند من	یوزعون ۴۶۷
بندگرفتن من	ذکر ۶۹۹
بانگ من	صیحه
خداؤند خرد من	اولو الابصار ۶۹۹
تباه کار من	فاسق ۷۰۶
شکافته من	متتصدع ۷۰۶
نگارنده صورتها من	کوش ۷۰۶
خویشاوندان من	ارحام ۷۰۹
و برنسازند من	ولا یائین ۷۰۹
بس یکدیگر نهاده من	مرصوص ۷۰۹
جادوی من	سحر ۷۲۸
دراز کوش من	حمار ۴۳۱
سباس دارند من	شکور ۴۳۱
بر بدبار من	حلیم ۳۶۲
افروزش من	وقود ۳۵۸
بر انکیخته شدن من	النشور ۳۳۳
بس دوری باد من	فحقاً ۳۲۵
ستهیدند من	لジョوا ۲۴۶
	کروهها من
	شبانگاه من
	جاشتکاه من
	تابه کاران من
	فریشتکان بزرگواران من
	برتران من
	نفرین من
	زمان دادگانی من
	فرمانی نامبرده من
	باذکر دنده من
	سر بر زمین نهندہ من
	فرمان بردار من
	زیان ذکان من
	بارگاهها من
	کڑی من
	انیازان من
	بزرگ دشمنا یکی است من
	العزیز العکیم بی همتا درست کفتار من
	سود بازرگانی من
	بیرزی نازاینده من
	قوم
	صرح
	الکافرون
	مثوى
	المتكبرین
	یشرکون
	تجزی
	المحسینین
	المؤمنات
	تبرج
	مختال فضور
	ضلالت
	الملاء